

Sekmadienio Evangelija. Atpirkimo džiaugsmas

Ketvirtojo Gavėnios
sekmadienio evangelijos
komentaras (B metai). „Kas
vykdo tiesą, tas eina į šviesą“.
Artėja Didžioji savaitė. Bažnyčia
kviečia mus dalintis džiaugsmu
dėl meilės, kurią Jėzus Kristus
mums parodė ant Kryžiaus bei
savo prisikėlimu.

Evangelija (Jn 3, 14-21)

Anuo metu Jėzus Nikodemui pasakė:

„Kaip Mozė dykumoje iškėlė žaltį, taip turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus, kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą.

Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. Kas jį tiki, tas nebus pasmerktas, o kas netiki, jau yra nuteistas už tai, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus.

Teismo nuosprendis yra toksai: atėjo šviesa į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti. Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aikštėn neišeitų. O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve.“

Evangelijos komentaras

„Džiaukis, Jeruzale“. Dėl šių šv. Mišių įžangos priegiesmio žodžių ketvirtasis Gavėnios sekmadienis ir yra vadinamas „*Lætare*“. Džiaugsmo sekmadienis, nes artėja Didžioji savaitė. Džiaugsmas, kurį liturgija gali išreikšti taip pat ir rožine arnoto spalva, kuria kunigas vilki per šv. Mišias.

Pirmasis skaitinys primena išrinktosios tautos skausmą dėl Babilono tremties, ir būdą, kuriuo tauta buvo išlaisvinta iš vergijos, kad galėtų sugrįžti Jeruzalėn. Tai įvyko karaliaus Kyro dėka. Šis karalius, žydams svetimtautis, įvykdo Dievo valią. Tai rodo išganymo plano visuotinumą (2 Kr 36, 14–23).

Dramatiški poetiniai psalmės akcentai išreiškia tremties skausmą: „Prie Babilonijos upių sėdėjome ir

verkėme, Ziono kalną atsiminę“ (Ps 137 [136], 1). Ziono (tai pirmasis Jeruzalės miesto pavadinimas) nostalgija – tai Dievo ilgesys. Skelbiama ape Bažnyčią, atvirą visoms tautoms, o Zionas yra naujojo Dievo Miesto pirmavaizdis. Dievo gailestingumo dėka gyvensime Danguje Kristuje Jėzuje, kaip skelbia antrasis skaitinys (plg. Ef 2, 4–10).

Žmogaus Sūnus nužengė iš Dangaus – šiandienos Evangelijoje randame šį Jėzaus tvirtinimą, kai pasakojama Nikodemo susitikimo su Jėzumi pabaiga. Kristus sieja kryžių su stulpu, ant kurio Mozė iškėlė varinį žaltį dykumoje kaip išgelbėjimo ženklą (plg. Sk 21, 4–9, kuris aiškinamas kaip gailestingumo ženklas Išm 16, 7). Jėzus Kristus bus iškeltas ant Kryžiaus. Jis atskleidžia Nikodemui atpirkimo slėpinio širdį: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų“ (Jn 3, 16). Viešpats skelbia išganingąjį

įsikūnijimo veikimą. Tas, kuris Jį tiki, yra išgelbėtas, įžengs į Dangų amžinajame gyvenime „per tikėjimą“ (Ef 2, 18). Atmesti tikėjimą Kristumi – tai atmesti išganymą.

Šv. Chosemarija nusako Nukryžiuotojo slėpinį žvelgdamas į Jėzų ant kryžiaus, „kurio širdis sužeista iš meilės žmogui“¹. Jo mirtis ant kryžiaus yra Dievo meilės ženklas. Taip Jis visus patrauks prie savęs.

Nikodemas atėjo pamatyti Jėzų „nakčia“ (Jn 3, 2). Jis dar nepriklausė šviesai. Šviesa, pirmoji Kūrėjo dovana, yra visos gyvybės versmė, sąlyga ir simbolis. Ji taipogi išreiškia išganymą ir džiaugsmą. Iki šios dienos mokslininkai negali pasakyti, kas iš tikrųjų yra šviesa. Bet krikščionis žino, *kuris asmuo* yra šviesa. Kristus yra Šviesa (Jn 8, 12; 1 Jn 1, 6), Jis išryškėja tuose, kurie „vykdo tiesą“ ir „eina į šviesą“ (Jn 3,

21). Veikti pagal sąžinę, atskirti gera nuo blogo – tai veikti pagal tikėjimą ir atsiverti tam, kuris atėjo, kad „pasaulis per jį būtų išgelbėtas“ (Jn 3, 17). Įžangos priegiesmis, paimtas iš pranašo Izaijo knygos, lygina Dievo paguodą saviesiems su motina, kuri žindo savo vaikus (plg. Iz 66, 11). Dievas yra Tėvas ir mus myli su motinai ir tėvui būdingu švelnumu. Džiaugsmingas tonas išreiškiamas labai žmogišku būdu – džiaugsmas turi sklisti. Atpirkimo džiaugsmas, taigi, vienybės su Dievu džiaugsmas, yra ir žmonių tarpusavio vienybės džiaugsmas.

Eucharistijoje Šventoji Dvasia teikia mums meilės, kad dalintumės džiaugsmu, kurį teikia suvokimas, kad esame mylimi. Šypsotis pavargus; priimti senatvę su humoro jausmu; pokalbiuose vengti perdėtai pabrėžti liūdnus dalykus; kiekvieną akimirką džiaugtis tuo, kas gera; nesiskųsti, kai kūdikis visa gerkle

prabunda naktį; mėgautis draugija ir gyventi gyvenimą kaip „susitikimų metą“². Džiaugsmas – tai būdas mylėti kitus Dieve.

1 Šv. Chosemarija Eskriva, *Kristus eina pro šalį*, 165.

2 Pranciškus, enciklika *Fratelli tutti*, 66.

Guillaume Derville // Photo:
Creation Hill - Pexels

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/gospel/sekmadienio-evangelija-
atpirkimo-dziaugsmas/](https://opusdei.org/lt-lt/gospel/sekmadienio-evangelija-atpirkimo-dziaugsmas/) (2026-02-22)